उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा द्रोणभीष्मसमे रणे। अयं स कालः सम्प्राप्तो मित्राणां मित्रवत्सल। २१५
यत्र मित्रममित्रं वा परीक्षन्ते बुधा जनाः। स भवानस्तु नः शूरः प्रणेता वाहिनीमुखे।
रणं याते च भवति पाण्डवा मन्दचेतसः। भविष्यन्ति सहामात्याः पाञ्चालाश्च निरुद्यमाः।
॥ शल्य उवाच ॥ यत्त्वं मां मन्यसे राजन् कुरुराज करोमि तत्। त्वत्प्रियार्थं हि मे सर्व्वं प्राणा राज्यं धनानि च।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ सैनापत्येन वरये त्वामहं मातुलातुलं। सोऽस्मान् पाहि युधां श्रेष्ठ स्कन्दो देवानिवाहवे।
अभिषिच्यस्व राजेन्द्र देवानामिव पावकिः। जहि शत्रून् रणे वीर महेन्द्रो दानवानिव। २२०
इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि दुर्य्योधनवाक्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो राज्ञो मद्रराजः प्रतापवान्। दुर्य्योधनं तदा राजन् वाक्यमेतदुवाच ह।
दुर्य्योधन महाबाहो शृणु वाक्यविदाम्बर। यावेतौ मन्यसे कृष्णौ रथस्थौ रथिनाम्वरौ।
न मे तुल्यावुभावेतौ बाहुवीर्य्ये कथञ्चन। उद्यतां पृथिवीं सर्व्वां ससुरासुरमानवां।
योधयेयं रणमुखे संक्रुद्धः किमु पाण्डवान्। विजेष्ये च रणे पार्थान् सोमकांश्च समागतान्।
अहं सेनाप्रणेता ते भविष्यामि न संशयः। तच्च व्यूहं विधास्यामि न तरिष्यन्ति यं परे। २२५
इति सत्यं ब्रवीम्येष दुर्य्योधन न संशयः। एवमुक्तस्ततो राजा मद्राधिपतिमञ्जसा।
अभ्यषिञ्चत सेनायां मध्ये भरतसत्तम। विधिना शास्त्रदृष्टेन हृष्टरूपो विशाम्पते।
अभिषिक्ते ततस्तस्मिन् सिंहनादो महानभूत्। तव सैन्येष्ववाद्यन्त वादित्राणि च भारत।
हृष्टाश्चासंस्ततो योधा मद्रकाश्च महारथाः। तुष्टुवुश्चापि राजानं शल्यमाहवशोभिनं।
जय राजंश्चिरं जीव जहि शत्रून् समागतान्। तव बाहुबलं प्राप्य धार्त्तराष्ट्रा महाबलाः। २३०
निखिलां पृथिवीं सर्व्वां प्रशासन्तु हतद्विषः। त्वं हि शक्तो रणे जेतुं ससुरासुरमानवान्।
मर्त्यधर्म्माण इह तु किमु सोमकसृञ्जयान्। एवं संस्तूयमानस्तु मद्राणामधिपो बली।
हर्षं प्राप तदा वीरो दुरापमकृतात्मभिः। अद्य चाहं रणे सर्व्वान् पाञ्चालान् सह पाण्डवैः।
निहनिष्यामि राजेन्द्र स्वर्गं यास्यामि वा हतः। अद्य पश्यन्तु मां लोका विचरन्तमभीतवत्।
अद्य पाण्डुसुताः सर्व्वे वासुदेवः ससात्यकिः। पाञ्चालाश्चेदयश्चैव द्रौपदेयाश्च सर्व्वशः। २३५
धृष्टद्युम्नः शिखण्डी च सर्व्वे चापि प्रभद्रकाः। विक्रमं मम पश्यन्तु धनुषश्च महद्बलं।
लाघवञ्चास्त्रवीर्य्यञ्च भुजयोश्च बलं युधि। अद्य पश्यन्तु मे पार्थाः सिद्धाश्च सह चारणैः।
यादृशं मे बलं बाह्वोः सम्पदस्त्रेषु या च मे। अद्य मे विक्रमं दृष्ट्वा पाण्डवानां महारथाः।
प्रतीकारपरा भूत्वा चेष्टन्तां विविधाः क्रियाः। अद्य सैन्यानि पाण्डूनां द्रावयिष्ये समन्ततः।
द्रोणभीष्मावति विभो सूतपुत्रञ्च संयुगे। विचरिष्ये रणे युध्यन् प्रियार्थं तव कौरव। २४०
॥ सञ्जय उवाच ॥ अभिषिक्ते तथा शल्ये तव सैन्येषु मानद। न कर्णव्यसनं केचिन्मेनिरे भरतर्षभ।
हृष्टाः सुमनसश्चैव बभूवुस्तत्र सैनिकाः। मेनिरे निहतान् पार्थान् मद्रराजवशङ्गतान्।
प्रहर्षं प्राप्य सेना तु तावकी भरतर्षभ। तां रात्रिं सुखिनी सुप्ता सुस्थचित्ता च साऽभवत्।